

[J. E. Nørgaard.]

henviser til, nemlig Norge og Sverige. Dansk Erhvervsliv er bygget op i to Grupper, en valutaforbrugende Gruppe og en valuta-producerende Gruppe, og der er ingen andre Landes Erhvervsliv, der i saa udstrakt Grad er bygget saadan op.

Landbruget havde nu anlagt sin Økonomi efter den Valutanotering paa 22,40, som gennem en Aarrække har været fulgt, og under dette økonomiske Vilkaar havde Landbrugserhvervet udviklet sig paa en sund Maade til en Højde, som passede for vort Lands Forhold. Nu har man, i Grunden imod de Aftaler, som blev truffet med Partiet Venstre ved Kriseforliget, og uden i Forvejen at føre Forhandling med dette Parti, ændret denne Kurs til Ugunst for de eksporterende Erhverv, i første Række Landbruget og Fiskeri, som i allerhøjeste Grad er interesseret i Kronekursen, da den er bestemmende for disse Erhvervs Stilling. Om denne Kronekursansættelse føres der for Tiden store Forhandlinger, og den er i Øjeblikket Genstand for Kritik i næsten alle de Grene af vort Erhvervsliv, som er interesseret i Eksport, hvad der ikke er mærkeligt, da Kronekursen, som sagt, er og ogsaa i Fremtiden vil være det økonomiske Grundlag for disse Erhvervs Økonomi. For øvrigt vil jo hele vort Samfundsliv være interesseret i, at Eksporten ikke formindskes i en foruroligende Grad. Det er allerede nævnt, at den er gaaet ret betydeligt tilbage i September set i Forhold til September i Fjor, og hvad der videre vil ske, hvis det økonomiske Grundlag for Eksportserhvervene forrykkes, kan enhver se, som følger med i dansk Økonomi.

Ordføreren for det største Regeringsparti, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, har i skønne Ord og Vendinger omtalt det danske Samfund i Anledning af de vanskelige Forhold, vi staar over for, og jeg kan fuldt ud slutte mig til hans Ord om, at vi trods alt vil se stort paa Tingene og være med til at værne om vort Lands Neutralitet; men dette kunde Regeringen og Regeringspartierne bidrage meget til, dersom de vilde undlade disse for vort Erhvervsliv saa ødelæggende og oprivende Diskussioner og Forhandlinger, som nu vil blive ført paa Baggrund af den ændrede Valutapolitik. Det er ikke alene det økonomiske, der betinger, om vor Neutralitet hviler paa et sundt Grundlag, det er i lige saa høj Grad det moralske og det kulturelle, men disse økonomiske Stridigheder fører tit Uddybninger i Samfundslivet med

sig, som slet ikke vilde være til Stede, hvis man undlod disse Stridigheder.

Nu vil man fra Regeringspartierne Side sige, at det har været en Nødvendighed at ændre Kronekursen. Jeg vil gerne spørge, hvorfor det har været en Nødvendighed. Vi har ogsaa tidligere kendt til Svingninger i Sterlingkursen, og fordi der nu er kommet en Krigstilstand, behøver man dog ikke at gaa til en saa drastisk Foranstaltning. Vi har tidligere hørt den højtærede Udenrigsminister sige, at det kunde være farligt at ændre Kronekursen i Forhold til de Lande, som aftager vor Eksport. Nu undser man sig ikke for at karakterisere Sterling som et Mindreværds-Betalingsmiddel, og at dette maa virke i England paa en Maade, som ikke er til Gunst for os, vil enhver kunne forstaa. Jeg vil derfor gerne henstille til den høje Regering, ikke at man paa ny sænker Kronen — saadan som det hedder i en ledende Artikel i „Politiken“ i Dag, for man vil ikke paa ny sænke Kronen —, men at man fører Kronen tilbage til det Niveau, som den havde før Krigstilstanden. De Erhverv, som er interesserede i Spørgsmaalet, tror, at den ændrede Kronekurs vil bringe hele vor Økonomi i en økonomisk farlig Stilling.

Ligesom det ærede Medlem Hr. Nørskov vil ogsaa jeg gerne henstille, at der vises det indkaldte Mandskab den størst mulige Hensyntagen, og dette kan ske paa mange forskellige Maader. Jeg ser af Finanslovsforslaget, at der gives et Tilskud til Soldaterhjem, og jeg vil gerne henstille til den højtærede Forsvarsminister, at dette Tilskud forhøjes. Da det indkaldte Mandskab er to eller tre Gange saa stort som normalt, kunde der vel ogsaa være Grund til at forhøje det Beløb, som ydes til Soldaterhjem.

Jeg vil gerne henstille, om der ikke i Lighed med tidligere kunde udstedes Fribilletter til De danske Statsbaner for dem, som er Ledere af disse Soldaterhjems Sammenslutning, saa at de, som er særlig kyndige i, hvordan disse Soldaterhjem bygges op, og i, hvordan Arbejdet tilrettelægges, frit kunde rejse omkring i Landet, hvor disse Soldaterhjem nu findes. Der har tidligere været udstedt Fribilletter til forskellige af de ledende inden for vore Soldaterhjems Virksomhed. Jeg vil gerne henstille til Ministeren, at det bliver taget op til Overvejelse, for at disse Mænds Erfaringer kunde udnyttes i disse Tider.

Det var interessant at høre det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch udtale smukke